

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Mare de Déu de la Mercè

Aquest diumenge 24 de setembre celebrem la festa de la Mare de Déu de la Mercè, és a dir, de la misericòrdia i el compromís redemptor al servei dels que no tenen la llibertat per viure segons la voluntat de Déu. L'advocació de la Mercè ens mostra un element important en el misteri de la Mare de Déu: la seva acció alliberadora dels captius. Ha estat ella, la Mare de Jesús, qui va inspirar a sant Pere Nolasc la necessitat de fundar un orde per a l'alliberament dels captius. Per entendre, doncs, l'esperit mercedari ens cal posar la mirada en Maria i en l'Evangeli i descobrir i aprofundir en la funció alliberadora de la Mare de Déu. Això vol dir acollir l'Evangeli com a Bona Notícia, comprometre la vida amb l'Evangeli i viure aquest compromís amb l'esperit del *Magníficat*.

L'Evangeli és sobretot Bona Notícia, l'anunci de la llibertat; és l'anunci del Regne, de la paraula i vida de Jesús, de la seva acció salvadora i alliberadora des de l'amor de Déu. Maria, compromesa des del seu sí en el pla de Déu i en l'obra de la redempció, és la mare de la família dels fills de Déu, és la mare que ens porta als llocs de les dificultats humanes perquè ens adonem de la necessitat que passen els seus fills, els nostres germans. Perquè siguem conscients que Déu vol alliberar el seu poble de tots els esclavatges, perquè tots els fills de Déu siguin conscients que estan cridats a viure la llibertat que ve de l'Esperit.

Maria és la mare que vol alliberar els fills de totes les captivitats; és la mare que ens esperona perquè la nostra vida sigui con-

versió i compromís en aquesta missió de trencar les cadenes del pecat i del mal, sigui quina sigui la seva fesomia. Hem de ser, doncs, generosos i compromesos per tal de treballar i de lluitar en favor dels nostres germans quan la Mare ens indiqui que es troben mancats de fe, de pau, de justícia, de sentit... La paràbola del judici final (cf. Mt 25,31-46) ens recorda que serem jutjats segons la nostra actitud envers Jesucrist, però aquesta actitud es realitza servint els germans en la seva necessitat: els afamats, els assede-

gats, els estrangers, els malalts, els captius.

Amb el cant del *Magníficat* a l'Evangeli de sant Lluç Maria exulta de goig i ens convida a acompanyar-la perquè el Regne ja ha començat. El *Magníficat* és el cant en què Maria, culminant en Jesucrist les expectatives del poble escollit, ofereix un càntic de llibertat. És la pregària de Maria, la resposta de qui s'entrega en mans de Déu, tot col·laborant en l'obra de la redempció. La serventa de Jahvè que posa tot el que té en mans del Senyor i que porta així a terme un servei redemptor per als altres. Ella se sap agraciada, transformada per l'acció de Déu, i canta, respon al do que ha rebut, ofereix als altres el goig de la seva gràcia.

Voldria acabar aquest escrit subratllant l'actualitat del carisma mercedari. Maria, Mare de Déu de la Mercè, és la imatge més perfecta de la llibertat i de l'alliberament de la humanitat, el model perquè l'Església visqui el sentit de la seva missió. En ella contemplem la victòria de l'amor de Déu i de la seva acció alliberadora,

que cap obstacle no pot aturar, i descobrim la llibertat que Déu vol per als seus fills. Deixem-nos alliberar, doncs, de les nostres pròpies cadenes i que la nostra vida sigui també, de la mà de Maria, un *Magníficat* de lloança a Déu i una participació activa en la tasca alliberadora de servituds i de captivitats dels nostres contemporanis, detectant els problemes de la fe en el món present i obrint camins d'alliberament en tantes perifèries geogràfiques i existencials, com ens demana el papa Francesc.

ENTREVISTA

Els sords, apòstols dels sords

JUAN TORT

En Juan Tort té 66 anys i és una persona sorda de naixement. És un fidel col·laborador en diverses activitats que es realitzen per a l'atenció pastoral de les persones sordes i que tenen com a centre la celebració eucarística amb Llengua de Signes de cada dissabte (18.30 h) a la Parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús de Barcelona (es pot veure a www.pastoraldelsord.org). En Juan, que ajuda a la formació dels voluntaris, aquest estiu ha participat a la XXVII Trobada Nacional de la Pastoral del Sord organitzada a Bilbao per la Conferència Episcopal Espanyola. Ahir es va celebrar a Granollers el Dia Internacional de les Persones Sordes.

Com valora la Trobada Nacional de la Pastoral del Sord a Bilbao?

Vam ser uns 150, entre persones sordes i oients implicades en la Pastoral del Sord. És una ocasió per intercanviar experiències, tractar temes de formació cristiana, conèixer i, gràcies als diferents testimonis, enfortir la fe.

És fàcil viure la relació amb Déu des del silenci?

Gràcies a Déu he rebut i he viscut la fe des de petit, a la família i a l'escola. Per relacionar-me amb Déu no em cal sentir-lo amb les orelles, només cal que li obri el cor. En el silenci escolto Déu que em parla, que em comprèn, i no em sento mai sol.

Com ajuda el seu entorn a conèixer l'Evangeli?

Amb el meu testimoni, procurant donar bon exemple de cristià. Un dels reptes que tenim és la traducció de la Bíblia a la Llengua de Signes. Amb l'objectiu de donar a conèixer la Paraula de Déu al món del sord, cada setmana ens reunim un grup interconfessional amb sords i oients, catòlics i evangèlics. Ja s'ha publicat bona part dels Evangelis i alguns passatges de l'Antic Testament a www.biblialselsc.org.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

Ara vinc!

Havia superat els vuitanta-cinc anys. La seva esposa havia traspasat en feia dos. Veia com la seva vida anava arribant a terme. Vivia el moment amb lucidesa i serenitat i amb confiada esperança. Arribats els darrers dies de l'estada terrenal, deia als familiars propers: «La mare, l'àvia, està escombrant l'escala del cel perquè jo hi pugui» i, en un imaginat diàleg amb l'esposa, afegia: «Ara vinc, Maria Dolors!» Envoltat dels seus, i en una plàcida pau, expirà el darrer alè.

L'eucaristia exequial fou moment de pregària per encomanar-lo a la bondat i misericòrdia de Déu, com ell confiava que es fes, i també moment d'acció de gràcies per la seva vida, pel camí fet al seu costat, pel bé rebut, pel rastre de bondat, servei i amor deixat en les vides de familiars i amics.

Un moment carregat de sentit va ser el de la lectura d'una carta que havia adreçat feia uns anys als néts: «Abans que res, us vull confessar que us estimo [...]. Tingueu cura del cos, cuideu-lo, nodriu-lo tot conservant-ne la salut. Mantingueu-lo net i polit, exerciteu-lo [...]. Cal aconseguir d'atènyer, mitjançant un exercici pausat i ordenat, una intel·ligència

clara, una voluntat ferma i uns sentiments nets». Esmenta també un seguit de consideracions assenyades i suggeridores sobre la voluntat, la recerca del bé i de la veritat, els sentiments i l'amor. Continua dient: «Us podria parlar, encara, de la necessitat de saber renunciar a moltes coses prescindibles. I de l'esforç, l'equilibri, la llibertat, la justícia, la tolerància, el goig de la naixença i del dolor de la mort. I de la confiança, la por, la prudència i l'esperança. I de la raó i de la fe. I de moltes coses més [...]. I quan, un dia, retrobi el pare i la mare, el meu germà i els avis i els familiars i amics que van marxar molt abans que jo, tinc l'esperança confiada de seguir vetllant per vosaltres i pels vostres descendents, tot pregant al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant, a la Mare de Déu i a tots els Sants, tal com ho he fet, cada dia de la meua vida, des de ja fa molts anys. I ho seguiré fent fins al darrer dia abans no ho pugui fer des del cel». De ben segur que les paraules de l'avi restaran al cor dels fills i els néts. «Honra el pare i la mare. Aquest és el primer mandament que va acompanyat d'una promesa; i la promesa és: així seràs feliç i tindràs llarga vida a la terra» (Ef 6,2-3).

PASTORAL DEL SORD DE BARCELONA

«Propostes per a una millor atenció»

MN. XAVIER PAGÈS

Consiliari de la Pastoral de les persones sordes

Un any més, en ocasió del Dia Internacional de les Persones Sordes, que enguany se celebra a Granollers el 23 de setembre, us fem participar de les propostes per a aquest curs del Servei Pastoral per a les Persones Sordes de la diòcesi de Barcelona.

—Missa celebrada en llengua de signes: dissabtes i vigílies de festa a les 18.30 h.

—Confessions, des de mitja hora abans de la missa.

—Grup de litúrgia, dissabtes a les 18.15 h.

—Adoració eucarística, primer dissabte de mes de 17.45 a 18.15 h.

—Trobada de formació cristiana, dissabtes de 19.30 a 20.15 h.

—Grup de joves, un dissabte al mes a les 19.30 h.

—Trobada de matrimonis joves, un dissabte al mes a les 19.30 h.

—Catequesi d'infants i joves, dimarts a les 18 h o dissabtes a les 17.30 h.

—Reforç logopèdic i escolar, dimarts i/o dijous de 18 a 19.30 h.

—Orientació familiar per a pares, un dimarts al mes de 18.45 a 19.30 h.

—Activitats formatives per a adults, dimarts de 17 a 19 h.

—Formació de col·laboradors i practica de LSC, dimarts de 17 a 18 h.

—Adaptació de la Bíblia amb llengua de signes, dijous de 16.30 a 18 h.

Per a més informació o per a alguna atenció pastoral (catequesi de primera comunió o de confirmació, preparació al baptisme o al matrimoni, orientació familiar, visites a malalts, celebracions exequials, acompanyament, consultes...) cal adreçar-se a Mn. Xavier Pagès Castanyer, els dimarts, dijous o dissabtes a la tarda als locals de la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta, 68, entrada pel jardí del c/ Sant Marc o c/ Bernat Mercadé, 25, Barcelona), t. 619 672 691, c/e: pastoralsord@arqbcn.org

Lectures de la missa diària i santoral

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Esd 1,1-6 / Sl 125 / Lc 8,16-18]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva). Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg. Beates Carme, Rosa i Magdalena Fradera, Missioneres del Cor de Maria, verges i màrtirs l'any 1936.

26. ■ Dimarts [Esd 6,7-8.12b.14-20 / Sl 121 / Lc 8,19-21]. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics. Sant Nil, abat; santa Justina, vg. i mr.

27. □ Dimecres [Esd 9,5-9 / Sl: Tb 13,2.4.6.7.8 / Lc 9,1-6]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633). Sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans màrtirs.

28. ■ Dijous [Ag 1,1-8 / Sl 149 / Lc 9,7-9]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII). Sant Simó Rojas, prev. trinitari, de Valladolid; santa Eustoqui, filla de santa Paula. Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Divendres [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jn 1,47-51]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants). Sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. □ Dissabte [Za 2,1-5.10-11a / Sl: Jr 31,10.11-12ab.13 / Lc 9,43b-45]. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, bibliastes i traductors. Santa Sofia, viuda.

1. ■ † Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 18,25-28 / Sl 24 / Fl 2,1-11 (o bé: 2,1-5) / Mt 21,28-32]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux i doctora de l'Església, patrona de les missions. Sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,6-9)

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són el meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

Salm responsorial (144)

R. *El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.*

Us beneiré, Déu meu, dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. / El Senyor és gran. No us canseu de lloar-lo, / que la seva grandesa no té límits. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Són camins de bondat els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,20c-24.27a)

Germans, tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que, mentre continua la meua vida, puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és de morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 20,1-16a)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meua vinya; us pagaré el que sigui just. I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: ¿Què feu aquí tot el dia desvagats? Ells li contesten: És que ningú no ens ha llogat! Els diu: Aneu també vosaltres a la meua vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels que han vingut més tard, i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, ¿quin mal t'he fet? ¿No havíem fet tractes per un jornal? Doncs, pren el que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. ¿Que no puc fer el que vull a casa meua? ¿Tens enveja perquè jo sóc generós? Així els darrers passaran a primers, i els primers a darrers».

Lectura del libro de Isaías (Is 55,6-9)

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes.

Salmo responsorial (144)

R. *Cerca está el Señor de los que lo invocan.*

Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. / Grande es el Señor, merece toda alabanza, / es incalculable su grandeza. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones. / Cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 1,20c-24.27a)

Hermanos: Cristo será glorificado en mi cuerpo, por mi vida o por mi muerte. Para mí la vida es Cristo y el morir una ganancia. Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger.

Me encuentro en esta alternativa: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros. Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 20,1-16a)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo y les dijo: "Id también vosotros a mi viña y os pagaré lo debido". Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde, e hizo lo mismo. Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?". Le respondieron: "Nadie nos ha contratado". Él les dijo: "Id también vosotros a mi viña". Cuando oscureció, el dueño dijo al capataz: "Llama a los jornaleros y págalos el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros". Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Al recibirlo se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado sólo una hora y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno". Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quiera en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?". Así, los últimos serán primeros y los primeros, últimos».

Mirar amb els ulls de Déu i estimar amb el cor de Déu

P. JAUME SIDERA, claretià

Aprendre a mirar amb els ulls de Déu i estimar amb el cor de Déu. És la lliçó d'avui.

Els camins i els pensaments del Senyor no són pas els nostres. L'evangeli d'avui n'és una prova fefaent. Quins acudits! Pagar el mateix jornal als qui han aguantat la xafogor del dia escarasant-se que als qui han treballat només una hora, al buf de la marinada. La resposta de l'amo no convenceria cap sindicalista ni cap treballador honorat. Oi que no s'hi val? I què ens diu Jesús? El Pare celestial no és pas l'empresari que cerca per damunt de tot que l'empresa rutlli. No, és l'home sensible que comprèn que tothom necessita treballar per viure i per això mesura les capacitats de cadascú i convida tothom a posar-les al servei de la vinya del Senyor.

Déu és Pare i ens estima no pas perquè siguem rics o pobres, blancs o negres, casats o solters, capellans o polítics, triomfadors o fracassats. Ens estima perquè és Pare i nosaltres, tots, tots, tots, en som fills i com a fills ens estima i vol el nostre bé. I tanmateix Jesús té les seves preferències que són les del Pare: els pobres jornaleros que es passen tot el dia palplantats esperant que algú els llogui, els marginats, els nens, els publicans, les prostitutes, el fill que torna espellifat de les seves malventures.

Com a fills molt estimats imitem el nostre Pare. Mirem les persones amb els seus ulls i estimem-los amb el seu cor.

Em mires de mal ull perquè sóc bo? Si ets bo no miraràs ningú de mal ull.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 24, a les 10.30 h. Concelebra la Missa al Santuari de la Mare de Déu de la Mercè, a Barcelona.

Dijous 28, a les 19 h. Presideix la reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Dissabte 30, a les 11 h. Presideix la Missa a la capella de la Mare de Déu de Montserrat de Parets del Vallès en el 70è aniversari de l'escola Nostra Senyora de Montserrat.

Diumenge 1 d'octubre, a les 12 h. Presideix la Missa a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet en l'inici de ministeri de Mn. David Abadías com a Rector.

La Mare de Déu de la Mercè. La Mare de Déu, sota l'advocació de la Mercè, és patrona de la Província Eclesiàstica formada per l'Arxidiocesi de Barcelona i les diòcesis de Terrassa i Sant Feliu de Llobregat. Amb aquest motiu es tindrà present en les celebracions d'aquest diumenge.

tí, Mons. Saiz Meneses presidí l'inici de curs de les escoles diocesanes i parroquials. L'acte va tenir lloc al Monestir de Sant Cugat del Vallès. El lema d'aquest curs és: «Caminant amb Jesús», tenint com a referència la figura de l'apòstol Pere.

Confirmacions. El dissabte 2 de setembre, Mons. Saiz Meneses confirmà a la parròquia de Sant Feliu del Racó tres adolescents i dos adults.

Inici de ministeri. El diumenge 3 de setembre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presentà Mn. Andreu Ramírez

com a nou Administrador parroquial de Santa Maria de Montcada.

Entrega de nomenaments. El dilluns dia 4 de setembre al migdia, Mons. Saiz Meneses va fer entrega dels nomenaments per a aquest curs. Resada l'hora de Sexta, els nous rectors varen fer la professió de fe i el jurament i varen rebre el nomenament. Després seguí l'entrega de nomenaments dels administradors parroquials, vicaris, adscrits i dels altres càrrecs no parroquials. L'acte acabà amb unes paraules del Sr. Bisbe, el cant de la Salve a la Mare de Déu de la Salut i un refrigeri final.

Mons. Saiz Meneses presideix la Missa de les Filles de Santa Maria del Sagrat Cor de Jesús a Galapagar. El dimarts 29 d'agost, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses visità les religioses Filles de Santa Maria del Cor de Jesús a Galapagar

(Madrid), on viu la fundadora de la congregació. Presidí la Missa en la que un bon nombre de religioses celebraren les seves noces de consagració. Aquestes religioses tenen comunitat a Valldo-reix i regenten un col·legi.

En la pau de Crist. La Gna. María Engracia Pano Arazo, Franciscana Missionera de la Nativitat de Nostra Senyora (Dardera), morí a Terrassa el 23 d'agost als 88 anys d'edat i 64 de vida religiosa.

Agenda

Curs de Mètode d'Ovulació Billings. Organitzat pel COF Mare de Déu de la Salut. Sessions: els dissabtes 16 i 30 de setembre, 14 i 28 d'octubre, 11 i 25 de novembre. Horari: de les 11 a les 12 del matí. Lloc: c/ Duran i Sors 11, Sabadell. Inscripcions: <http://cof.bisbatdeterrassa.org>

Romeria de Terrassa a Montserrat. La Romeria de l'Arxiprestat de Terrassa a Montserrat tindrà lloc el diumenge 8 d'octubre. Missa a les 5 de la tarda presidida per Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar.

Notícies

Inici de curs de les escoles diocesanes i parroquials. El dia 1 de setembre al ma-

REMAD MAR ADENTRO

La Virgen de la Merced

Este domingo 24 de septiembre celebramos la fiesta de la Virgen de la Merced, es decir, de la misericordia y el compromiso redentor al servicio de quienes no tienen libertad para vivir según la voluntad de Dios. La advocación de la Merced nos muestra un elemento importante en el misterio de la Virgen María, Madre de Dios: su acción liberadora de cautivos. Ha sido ella, la Madre de Jesús, la que inspiró a san Pedro Nolasco la necesidad de fundar una orden para la liberación de los cautivos. Para entender, pues, el espíritu mercenario nos es preciso poner nuestra mirada en María y en el Evangelio y descubrir y profundizar en la función liberadora de la Virgen María. Ello significa acoger el Evangelio como Buena Noticia.

El Evangelio es sobre todo Buena Noticia, el anuncio de la libertad; es el anuncio del Reino, de la palabra y vida de Jesús, de su acción salva-

dora y liberadora desde el amor de Dios. María, comprometida desde su sí en el plan de Dios y en la obra de la redención, es la madre de la familia de los hijos de Dios, es la madre que nos lleva a los lugares de las dificultades humanas para que nos demos cuenta de la necesidad que pasan sus hijos, hermanos nuestros. Para que seamos conscientes de que Dios quiere liberar a su pueblo de todas las esclavitudes, para que todos los hijos de Dios sean conscientes de que están llamados a vivir la libertad que viene del Espíritu.

María es la madre que quiere liberar a sus hijos de todas las cautividades; es la madre que nos estimula para que nuestra vida sea conversión y compromiso en la misión de romper las cadenas del pecado y del mal, sea cual sea su aspecto. Habremos de ser, pues, generosos y comprometidos para trabajar y luchar en favor

de nuestros hermanos cuando la Madre nos indique que se encuentran faltos de fe, de paz, de justicia, de sentido. La parábola del juicio final (cf. Mt 25,31-46) nos recuerda que seremos juzgados según nuestra actitud para con Jesucristo, pero esta actitud se realiza sirviendo a los hermanos en su necesidad: los hambrientos, los sedientos, los extranjeros, los enfermos, los cautivos.

Con el canto del *Magnificat* en el Evangelio de san Lucas, María exulta de gozo y nos invita a acompañarla porque el Reino ya ha empezado. El *Magnificat* es el canto en que María, culminando en Jesucristo las expectativas del pueblo escogido, ofrece un cántico de libertad. Es la oración de María, la respuesta de quien se entrega en manos de Dios, colaborando en la obra de la redención. La sierva de Yahvé que pone cuanto tiene en manos del Señor y que de esta manera lle-

va a término un servicio redentor para los demás. Ella se sabe agraciada, transformada por la acción de Dios y canta, responde al gozo que ha recibido, ofrece a los demás el gozo de su gracia.

Quisiera terminar está escrito subrayando la actualidad del carisma mercedario. María, Virgen de la Merced, es la imagen más perfecta de la libertad y de la liberación de la humanidad, el modelo para que la Iglesia viva el sentido de su misión. En ella contemplamos la victoria del amor de Dios y de su acción liberadora, que ningún obstáculo puede parar, y descubrimos la libertad que Dios quiere para sus hijos. Dejémonos liberar, pues, de nuestras propias cadenas y que nuestra vida sea también, de la mano de María, un *Magnificat* de alabanza a Dios y una participación activa en la tarea liberadora de servidumbres y de cautividades de nuestros contemporáneos, detectando los problemas de la fe en el mundo presente y abriendo caminos de liberación en tantas periferias geográficas y existenciales como nos pide el papa Francisco.

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa